

A' ROMAI TSASZARI ÉS AP. KIRALYI FELSÉG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMÉVEL.

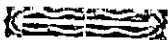
Indúlt BÉTSBÖL Szombaton 25. Aprilisben 1789.

Elegyes Történetek és Tudósítások.

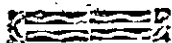
A mi Kegyelmes Fejedelmünk első és utolsó JO-
SEF, a maga jelen-való nyavallyainak ve-
lzedelmesebb terhei alól napról napra kezd ki-sza-
badulni; ugy annyira, hogy már most ő Felsége bi-
zonyos órák alatt tsendesen alhatik, az Orvasság-
gal élhet, és az egymásra tödült Kabinétbéli dol-
gokat némü némü-képpen folytathattya — és ez az
az édes öröm, mely az ő Jobbágyinak sziveket re-
ményességgel táplálhatja, hogy ő Felsége még a
maga egészségét — némellyeknek hitelek ellen-is —
tökéletesen vizsgálja-nyerheti. — Azokon a napokon,
midőn az ő Felsége egészségéért minden Templom-
Mok-

mokban közönséges könyörgések tartatnak vala, a' a' 'Sidók-is Bétsben a' magok 'Synagogájokban ezen tzelra öfzve-gyülének, és hogy az ő buzgó könyörgéseknek hathatosabb erőt nyerhessenek, ezen hón. 16-dikán nem tsak a' magok házi fzegénnyeinek adának bővséges *Alamisnát*, hanem a' Bétsi fzegények Kafsába - is 350 n. forintot tevének-le olly kérelem mellett, hogy ez a' fzegényeknek ofztafsék-ki, hogy ezek-is a' magok buzgó foházkodásaikkal az ő Felsége gyógyulásáért a' Fejedelmek Fejedelme előtt jelennének-meg. — Sokon nagy reménységgel vagnak, hogy ő Felsége nem sok napok alatt, ha tsak még valamivel jobban léfzen, *Laxenburgba* mégyen, további orvoslásának folytatása véget. — F. M. Gróf *Hadihról* az a' hír, hogy holnap fogna indulni. — Azt akariák hinni némellyek, hogy a' héten egy Konflantzínápolyi Kurir érkezett volna Bétsbe a' Frantzia Követhoz, kinek meg-érkezése 3 hónapi fegyver-nyugvásra szolgáltatott volna alkalmatolságot, és Bétsben sokon hiszik, hogy ez alatt a' Békefség tökéletességre fogna menni — de mi még ezt bizonyosnak lenni éppen nem irhatjuk; noha a' Töröknek tsak ugyan nagyon fzükséges volna a' 3 hónap, míg az *Asiai Sergek* ki-takaradnának — De vajon hogy gondolá-meg a' Török? — vagy kitől sült ez a' hír, hogy a' Porta a' Békefség Puntu-mai között Erdélyt és a' Bánátot kérné és kíváná töllünk, azon kívül, hogy ő semmit sem akarna nekünk adni — de majd más nótát funak; mert —

A' Fő-Hadi-Tanútsót ki-adott Tudófsítás már-is ez:
 „Az Erdélyi táborozó Sergeknek igazgató fő Vezérje F. M. L. Hertzeg *Hohenlohé* által Apr. 14-
 kénd

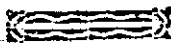
dikén Szebenből arról tudósítottunk, hogy a' másod-
dik Székely Regimentnek Obester *Májersheim* Ur
Apr. 8-dikán éjjeli 11 óra tályban a' Tertzburgi Pas-
susról bizonyos Tudósítást vett, hogy *Kimpalunga*
felől 7000 főből álló ellenség útban volna a' mi
Valli-Mulieri-felől álló szélső-őrizeteinkre. Ezeket
a' helyeken csak 200 gyalog katonáink valának, és
a' télen esett véghetetlen hó-által okoztatott alkal-
matlanságok miatt lehetetlen-is vala, hogy ezen szo-
ross helyekre vezedelem-nélkül még eddig erős-
sebb őrizetet tehessenek, és nem egészen gondol-
ják vala szükségesnek-is, mivel ezen helyre vagy á-
gyut vinni, vagy lovas néppel közel férni csak nem
lehetetlennek tartják vala. — Ezen környülállások-
ra nézve el-végzi az Obester magában, hogy *Valli-*
Mullierit, minthogy olly kevés néppel olly nagy
számú ellenség ellen nem védelmezheti, leg-ottan
ott hadgya, és a' széleken lévő két-fejű Sas-felé víz-
liza vonnya magát. Illyen fel-tétellel a' *Valli-Mu-*
liere vigyázaton a' második Oláh Regimentből lévő
Fő-Hádnagy *Reisz* Urnak meg-parantsolja, és a'
20 Székely Húzárokkal előre *Orádia*-felé vigyázó
fő Hádnagy *Györffi* Urnak is azt a' rendelést teszi,
hogy az ellenségnek közelítettésével, az első, az el-
lenséget meg-nem várván, a' második pedig szemeit
arról el-nem fordítván, leg-ottan magokat a' fő Se-
reghez vízliza-vonnyák; a' második Oláh Regiment-
nek Fő-Strázsamesiere *Pinsfeld* Ur pedig az alatt pa-
rantsolatot vélsen, hogy a' jelen-lévő 5 Kompániá-
val és edgy Tzug Székely Húzársággal a' Sas-felé
nyomúljon; ott a' maga Népeinek egy alkalmas el-

lent-álló helyet válogat, és a' *Valli-Mulieriből* visszavonódó Népet is ott magához végye. Ezen fellyebb említett Tiszt véghez is vitte a' maga kötelességét dicséretesen; mert *Dialu Hontilin* egy olly környéket választotta maga Sergének, melly tökéletesen alkalmas vala a' szerentsés ellent-állásra: a' mint a' szerentsés következés megmutatta — —

Azon közben a' hátulról *Thohánban Tzerneftben, Volkendorfban, Rosenauban, Neustadtban és Váidenbakhban* lévők, és ezen Palsufokra a' második Oláh Regimentből ki-rendelt 2 Batalionak, és a' *Toskána* Húszár Sergének 3-madik Májor Divíziója — a' Székely Húzóknak *Obestlájdinánt* és 3-madik Májor Divíziójával Tertzburg-felé nyomúlni rendeltettek. Ezek közül, a' második gyalog Oláh Regimentből 4 Kompániát 2 ágyuval, a' *Toskána* és a' Székely Húszár 3-dik Májor Divíziókat a' fő Sergehez *Dialu-Hontili*-felé nyomúlni parantsolja *Obest. Májersháim*; egy Osztályt pedig a' második Oláh Regimentből, és a' Székely Húzóknak *Obestlájdinánt* Divízióját 3 ágyukkal a' hegy alatt *Majestben* helyben hagyá. — Az 5 Divízióból álló gyalogság már ugy vala el-állítva; hogy az ellent-álló helynek homlokán 2 Divízió 5 ágyukkal, edgy Divízió jobbról, edgy Divízió pedig 2 ágyukkal balról, egy Divízió rezervába — és 2 Divízió Húzó-ság hátulról el-dugva állanak vala. Annak a' magas Tetőnek, hól ezen Sergeink állanak vala, előtte egy koposz hegy és erről egy meredek lejtő vala, mellyen kellett vala az ellenségnek el-jöni. Ezen már el-állott Sergeinknek bal-szárnya előtt, egy ba-

kros tetőn, a' már meg-nevezett lejtő mellett 120 két-tsőjű stutzzal lövő, ugy nevezett kemény lövő Vadász katonák valának a' második Oláh Regiment-béli All-Hadnagy *Lájbinger* alatt, bal-felől pedig 40, jobb-felől 30 kemény lövők el-állitva. — Ezen hadi-állásban várja vala Obester *Májersháim* Ur az ellenséget. Azonban a' 20 Székely Húzárokkal az ellenség' szeme vigyázására rendeltetett fő Hadnagy *Györffy* Ur reggeli 7 órától fogva szüntelen az ellenség' orra előtt jöven, a' számos ellenségtől nyomba üldöztetve tizedfél óra tályban meg-érkezik a' kemény-lövő Vadászoktól el-állott hegyig, a' kikhez általam véget a' lejtőn kelletik vala menni. Mihelyt ezt az ellenség észre-vette, ujjabb tüzzel nyomul vala a' fő Hadnagy *Györffy* Ur Népe ellen; de a' Kemény-lövő Vadászoktól olly eleven tüzzel közöndtetének, hogy a' Húzárok után való nyomulása az ellenségnek valamennyire kezde tsendesedni, és felköltözék a' hegyre: *Györffy* Ur-is ez alatt magáról's népéről gondot vifele. — Tsak mingyárt ezek után el-érkezik egy véghetetlen gyalog és lovas tsordája az ellenségnek, több mint 30 Zászlók alatt, szokott halla! halla! kiáltozással, az útban álló Vadászok ellen, és az ezek háta-meget álló Húzárok le-nyargalának. Ekkor Obester *Májersháim* egy néhány ágyu-lövéseket tétete, mig a' Székely Húszár Seregnek edgyik szárnya Kapitány Gróf *Telekt* alatt a' Vadászoknak és Húzároknak segittségekre elé-állá: még pedig olly tökéletesen tsatára határozott tüzzel és ferénységgel, hogy ennek meg-érkezésével az ellenség szárnyának tsak nem minden

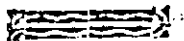

tolla meg-nyíratnak lenni láttatik vala. — Midőn ezt Obester *Májersháim* venné észre, a' Székely Húszár Sereg másik szárnyát-is Fő-Strásameller *Jelen-tits* Ur alatt utánna küldé *Telekinék*; mellyet midőn a' Jágerek látnának, hogy nekik a' Húzárok hathatos segítségét adnának; az ellenség útjának fás-részét által ellenben el-foglalák, és a' tisztás helyeket a' Húzároknak engedék, hogy az ellenség közelebb jöhetne. De az ellenség meg-érezvén a' Húszár szagát; magát valamennyire visszavonta. Ekkor az Obester még-is a' *Toskána* Húzároknak 2 szárnyát Kapitány *Gájdler* alatt elő-nyomúlni rendelé, ki az ellenséget leg-ottan szaladásra kéneltelntvén, 3 órák alatt ezeket szüntelen nyomba üldözi vala *Valle-Mulierin* keresztül, és még tovább kergeti vala; de minthogy Obester *Májersháim* szerentsésnek, sem szükségesnek nem-ítélé; tovább kergetni meg-tiltá.

Ezen történetben a' Székely Húzárok között 1 köz-ember és 3 lovak estenek-el; 6 Húzárok és 8 lovak sebet kaptanak. A' *Toskána* Húzárok között 4 köz-ember sebet kapott; 2 ló el-estett és 4 veszedelmes sebet kapott. — A' második gyalog Oláh Seregből 4 Vadászok; és az Oláh Szabad-seregnek Tisztje *Búrtha* sebet hoztanak-vissza. — A' Tsata piacon 253 Törökök, és 86 lovak találtattanak halva; melyből tsak lehet ítélni, hogy a' sebesekek számok sem kevés. Az ellenség között 4-et fogva hoztanak-vissza. — A' mi Sergeink ezen tsatában ki-mondhatatlanul jól vívelték magokat, és mind az észnek, mind az erő és áthatatos bátorságos vitézség-

nek tsalhatatlan példáját adták. — Meg-dítsértetnek kivált-képpen: a' Vadászok Tisztje *Lújbinger*, és Székely Húfzár fő Hadnagy *Györfy* Ur, a' maga Székely Húfzárjaival; úgy hogy az Obeller Ur hivatala szerint való kötelességének tartotta ezeknek vitézségeket a' Fő-Hadi-Tanátsnak érdemlett jutalom végelt ajánlani. — Fő-Strásameller *Jelentits* Székely Húfzár Kapitány Gróf *Teleki* és *Toskána* Húfzár Kapitány *Gájdler*, fő Hadnagy *Bartsai* és *Benko*, nemkülömben All-Hadnagy *Katai* a' Székely Húfzár Seregből, az ellenségnek kergetésében a' magok állhatatos vitéz bátorságokat leg-főbb-képpen ki-műlották, és a' külömben-is felettébb bátor népet okofon vezérlették, és az ellenségnek számos el-hülláfa kiváltképpen ezeknek tulajdanittatik. — Fő-Strásameller *Pinsfeldnek* ezt a' dítséretet adja az Obeller, hogy ő a' Népnék bölts el-állittásával a' maga hadi-okoskodását napfényre hozta, bátorságát pedig a' Népnék biztatásával meg-bizonyította.

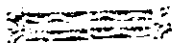
Csernovitz 11-dik April. — „*Kedves Bardtom!* Ha most veled szemben lehetnék, tudom azt kérdenéd: mi ujság nálunk? Im itten van! szól a pennám helyettem: — Már kétfzer vettünk parantsolatot *Hotim* (*Khotzim*) Várának épittetése eránt, de titalmazó parantsolatot-is kétfzer, hogy még tsak egy szeg se ujjíttásék-meg benne: az okát senki sem tudja. — „Mártz. 28-dikán leve vége annak a' Commissionak, mellyet rész-szerint ő Felsége részéről, rész-szerint a' Lengyel Státus' részéről 12 erre rendeltetett Tisztviselők egy nap *Hotimban*, más-nap pedig *Svanetzben* 5 hónapok alatt tartának; a' Lengye.

gyekek' kívánsága a' vala, hogy az el pufztúlt *Brá-
hát*, és egy mellette lévő hasonlóképpen meg-pufz-
túlt szép erdőt ő Felsége 2000080 Lengyel farin-
tokkal fizessen-meg; mindazáltal az alkú és betsü
ügy esett-ki, hogy ne többet, hanem csak 100080
Lengyel forintot adjon; ezt-is pedig csak akkor,
midőn a' *Khotzimi* Casza elégséges lészen ki-fizeté-
sére. — „Semmi ellégeskedés a' Lengyel határ szé-
leken nintsen, sőt inkább szabadon járnak mind a'
Lengyelek, mind a' miénk egymás hátárain: —
éppen annyiban gyanus a' dolog, hogy már most
a' Lengyelek nem nézik, vann-é valakinek Palsus-
sa vagy nints? Tsászári Jobbágy-é vagy Muzka?
azonnal el-fogják katonának; de kevésre mehetnek
a' vízfőz- vonások miatt még eddig. *Kamnitz Po-
doltzkiba* csak 2 Regimentek fekülznek, mint bé-
kesség' idején. — „A' Muzka Tábor meg-indúlt a'
Duna-felé; a' mi Népünk-is egészlzen ki-mozdúlt;
de még egy sem vesztette-el fejét az útan. — *Fok-
sán* Várolsa mellett kemény Sántzban lesködnek a'
Törökök, de mennyin légyenek ki-tanúlni nem le-
het. A' jobbatska számlálók 20-ezerre vetik; de
valóban fokkal többen vagynak. — „Bender alatt
még semmi sem eshetett; mivel a' Muzkák segittsé-
get várni kéntelenítettnek. — „Az *Izmaelben* lévő
Basának feje vétettetett azért, hogy *Chotzinna* se-
gittséget nem küldött vala. — „Minden Görög Kla-
stramok és Templomok meg-fosztottak egész Török
Birodalom alatt az aranyból és ezüstből álló ékes-
ségektől — mindazáltal olly fel-tétel alatt, hogy ha
a' Török Tsászár győzedelmes lészen, mindenek
két-

készerefen adassanak-vizsza. — „Már most a' Keresztényeket-is bé-vezzi a' Porta katonának; sőt kihirdettette, hogy minden, valaki katonát ak állánd naponként 30 kr. fizetést véssen; azonban ha életben marad, a' háború végével meg-nemesíttetik. — „A' Konstantinápolyi fegyveres-ház meg-pyittaltott, valakinek jó fegyvere nintsen, ingyen osztatik azoknak fegyver a' mi-némü kívántatik. — Elj szereztesen s. t. “

Loptuk szóról szóra. — Még némúlnak egyszer, re mind azok a' hírek, mellyek a' hadakozó felekezeteknek nagy hadi-készületeik között, a' békeségnek reménységével tápláltak; ha igaz az, hogy a' Konstantinápolyból jött utolsó Kurir a' Portának válaszáat hozta a' harmadik szerződésre; melly válasz-szerint a' fényes Török Udvar egy arasznyi földet sem akar oda engedni, sem pedig a' hadi-költségeket vizsza-fizetni, hanem el-tökélt szándékkal folytatni a' hadat. Még egyszer tehát a' tsata-piatzra ki-fognak kelni a' hadakozó felekezetek, és fegyver által fogják meg-választani, ki légyen végtére a' nyertes. Utoljára-is; ha segít az Isten, a' lészén a' vége, hogy a' fényen szólló fényes Porta lassú hangan fog beszélleni, és olly békekségre állani; a' millyent a' győzők eleibe irándanak. Azonban pedig gyors készületekkel és erős haddal indulnak egymás ellen az ellenkező felek. A' Török birodalomnak minden Templomaiban ezen imádság mondattatik-el mindennap a' Nép előtt, a' kikben ez-által még inkább fel-gerjed a' Keresztények ellen való gyűlölség. „Mindeneknek Istene, Iste-

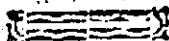
ni *Máhomet* Proféta! adj bátor szívet, hogy ne féljünk a' Keresztényektől. Nem hisznek te-bened, és nem érdemlik-meg segítségedet. Egymást marják mint az ebek. Te akartad, hogy mind erővel, mind hatalommal fellyül haladjuk őket. Erősítsed a' te győzhetetlen hadaidat, és adj nekik erőt a' tusakodásra. Oh! hadd legyenek a' veszett Népek kutyákká, a' kik egymást agyon marják. Adjad nekünk kezünkbe, hogy te-néked, hatalmas Proféta, fel-áldozzuk azokat, és Oltáridot fejeikkel fel-ékesítsük, és vérekkel Sz. házat füstölhessük. Az ő jajgatások, innepi musika-szó legyen az áldozatnál. Küldjél szélvész Tartományjaikba, a' melly őket le-döltse! fujjal port az ő szemeikbe, hogy ne-lát-hassanak minket, és vésél lángot fejekre. Emélszed-meg őket haragodban, törd-el tsontjaikat, és szárazd-ki bűdös véreket, mert meg-utálják áldozatot, és olly Istenjeik vagynak, a' kiket magok nem esmérnek. Szent Proféta! tedd őket mind bolondokká, hogy a' földnek tsúfja legyenek, és siettesd végső romlásokat; annakutánna fog tündöklenni a' Te Országod, és mi mind öröké hálá-adó énekeket fogunk te-néked énekelni. — *Lalsam! Mahumed Uram.*

Utolsó jegyzések.

A' múlt Kedden magához hivatá ő Felsége F. M. G. *Hadikot*, *H. Kaunitz* és *Laudon*-is ott valának, és az a' hire, hogy *G. Hadik* a' legnagyobb sietséggel fogna ma meg-indúlni. — Bétsben a' béke-ségről és a' fegyver-nyugvásról álmadoznak, 's Zemlinből nekünk azt írják, hogy a' Török tellyes igyekezettel által akar rontani: azt beszéltek hogy a'

Prufszustól semmit nem lehetne félnünk, 's tegnap előtt-is 12 fontos gollyóbisú-ágyukkal valának egy-néhány szekerek a' *Leopold* Városban meg-rakodva. — Azt olvassuk a' *Pelli Mercuriusban*, hogy az Orofzok *Benderrel* minden órán készen lesznek; máris köfalait szinte le-rontották, 's a' mi Tudósítónk esküszik, hogy még körül sem vétetett ostrommal.

Egy kedves meg-tsalattatás; — Az *Aostai* Hertzeg, ki Májlámban fő Hertzeg *Ferdinándnak* edgyik Leányát vélti, nem régiben, a' Hertzegnek jelen nem létében, el-mégyen a' maga még soha sem látott Mátkájának titkon való meg-nézésére. Vagy két Gavallérjaít maga-mellé vévén, fel-öltöznek Frantzia-orfzági drága ékességeket áruló Kalmárok-nak, és Májlámba mennek a' *Residentziába*. A' Hertzeg Kis-afszony hivatja őket, rendre nézi a' drága köves ékességeket, és a' többi között egy szörnyü drága köves ékességet alkudozni kezd, és kéri őket, hogy hagynák a' kezénél addig, míg édes Attya a' Hertzeg baza érkeznek, ígérte, hogy akkorra bizonyosan ki-sogná fizetni. Ezek semmit örömelebb nem tselekédtenek, pedig hogy a' drága ékesség a' Hertzeg Kis-afszony kezébe eshetet. Meg-érkezik a' Hertzeg-is nem sokára, mutatja a' Hertzeg Kis-afszony a' drágaságot, és maga a' Hertzeg-is tsudálkozik vala azon drágaságnak különös ékességén; küld mindjárt a' Kalmárok után a' Vendég-fogadóba; de hát az ifjú Kalmár, a' Vendég-fogadós' izenete-szerint már *Thurin*-felé el-útozott vala. Ekkor veszik észre az Udvarnál ezen kedves tsalárdságot, mely ki-mondhatatlan örömet okozta.

Pofony 14.dik Aprilis.

ALAGYA.

Mellyben T. Német Ignácz' Pofonyi Seminárium-
ban lévő Szambatheli Megyebéli Kis-Papnak,
Szambathelen 29-dik Mártz. 1789-dik elztendő-
ben esett idő előtt való meg-halálozása gyá-
szoltatik.

*Oh Keferü dolog! Ignáczom holt híredet írják
'S tégedet olly idején föld' hideg öble fogad? *)*

Bút ofztó Párkák nem félvén markos erödtöl
Illy szaporán fogtak durva Kafzajak alá.
A' gondos szántó tsak hufszor látta vetését,
Hogy vidám Napnak fénye fejedre sütött.
A' Szöllő-mives-is tsak tizszer szedte gyümölsit,
Hogy téged szerelem lántza ragafzta velem.
Mit lehet a' korosabb', vagy más nyavalyákra ve-
tettnek

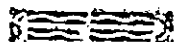
Várni, ha illy fiatal méрге halálnak emésztt
Gyenge dalom! siralomba merülj, 's illy szókra fa-
kafztván

Nyelvedet: Ignáczod Sirba le-szálla, zokogj.
És ki ne sirna, midön téged közölebbre tekintvén
Láttya, halál melly jót zár Temetőbe veled.
A' Haza veszt benned, mellynek míg gyenge ko-
rodtól

Fogva reményt olly fok jókra halálig adál.
A' nemes indúlat köz-jónak Kertibe oltott.

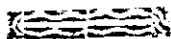
A'

*) R. Elegy. Vers. I. Könyv VI. Alagy.

A' gond hogy foganodj friss vizet öntö reád.
Nölendöséget nyújtott szorgalmatos elméd
Dolga, kinek nagy nap sem vala sokszor elig.
Szorgalom a' ki-kele bogos ágokat üzte továbbra
Annyira, hogy lehetett verni alatta lakást
Drága Barátidnak, kik utánod halni sahajtnak,
A' bölsz szállásod szép. mulattsága vala.
Régi Magyar szívesség böven tzi frázta személyed':
Kép mutatással azért nem vala semmi közed.
A' kit ezer búknak présült vadsága, te nálad
Lelte veszett kedvét, lelte homálya fenét
Igyelette tehát élted', bár gyenge virágnak,
Szent jámborságnak mennyköve: vaksi halál.
Károfsak a' *Múzsák*, mellyek Seregekbe fogadtak,
'S lantjokat andaladó lantolatokra veréd,
Oly gyönyörű nem volt páfztorkori sipja szeren-
tésbb'

Pádnak, sem pedig az, kit vere *Vénus* ötse.
Olyan eszes hangzat nem volt a' Pindusi dombon,
Sem hol szive felét *Ekho* siratta vala
Mind ezek *Ignátzom!* veled egy temetőbe merültek
Mind ezek. O Nyelvünk díszei! ritka Nevek!
Rijatok Oh! ti is *Fébusnak* magzati! hát tsak
Illy keveset kellett hajtani Kintstek után?
Irgalom, és Kegyelesség minden társoknak arányok
A' buzgó szeretet szép segedelmet okoz.
Szűz *Flórát* soha sem láttam szaggatni virágit,
Mellyeket ő plántált, 's a' puha marka kapált,
Szép érés idejét kegyesen meg-várjja, 's örömmel
Gyöngy keze munkáját gyöngy kebelébe teszi.
Ti pedig egy kézzel magasan fel-emeltétek őtet,
Má-

Másikkal meritek Sirba taszítani alá.

Gyenge virágtoknak, mellynek bimbója kifésle!

Vágni-ki illy szaporán nem gonofság-é tövét?
Artotok én nékem, magatoknak-is artotok ezzel.

Vajki nehéz annál lakni, ki ölni szokott.

Nékem-is — Oh szomorú Sír! hát tsak ez illyen —

E' rövid életnek bírtoka bérrel adós?

Életnek — mellyben savanyúság gőzze ki-tódúl,

'S holmi tsekély örömét rusnya fogával öli.

Melyben búslakodás égnek fölhözteti börtjét,

'S ügye-fogyottoknak nyújtak ezernyi baját.

Bú bánót, szomorú habzás vetekedve fel-álnak.

Arva-jejünk roskad süllyos igájak alatt.

Gyüleletes rágás, sok száz hebehurgya beszédek.

Aggodalom, gyötrés, büszke dagálllyal edgyütt.

Gaz nyelvekbe szorúlt fetsegés mák-szemnyi hibák.

Szegdéli mind addig még Teve nagyra viszi.

A' jó tetteket-is kormozni szakáfa hatalmoz,

A' meg-szóllásnak tér uradálma vagyon.

Illy tsata közt méltán keserűvé vállik az éltünk.

Nintsen öröm, ha van-is, mind tsupa ürmes öröm

Ignáts! Oh gyönyörű nevezet! Oh drága Barátom

Oh egyedül eddig vólt örömemnek oka!

Már nem vagy ki valál, már nints mit félned

zektől.

Szélvész habjaitól meg-szabadita halál.

Hát minek-is írnál, hogy munkád' drága gyümöltsi

Füviben a' *Klóto* mord keze fójtja vala?

Mért gyötrethetnék szived, hogy jobb' Haza' vára'

Vig Lelkek-közepett Szent Palatája fogad?

Vajmi derek dolgod vagyon ott, hát el-se butszózn

Töled, tsak légy ott, már megyek én-is oda.

Koporsója' írása.

Ifjúságonak
Szébb' virágonak
Ide zárottnak
Földbe ástónak
Gyöngyei.

Ládd, Néző! szükség,
Hogy múljon épség,
Reád egélség
Szálljon békelesség
Hamvamra.

Német Ignácz.

Egy más, ugyan innen.

Egy Hazáját nagy reménységgel biztató Nagysá-
gos születésnek Sz. Györgyi Horváth Antálnak,
midőn a' véle született Mársnak tüzeitől gerjelz-
tetvén békes Minervának födelét tábori Sátorok-
kal fel-váltván, Hertz. Ferdinánd Regimentjében
Zászló-tartói ranggal ajándékoztnék egy ötöt
igazán szerető Barátjától ajánlott szíveféség.

Tsak igaz, hogy Magyar a' Márs szüleménye,

Rabló Bellónának edgyetlen reménye.

Buzog a' vér benne. Szívének Nagysága

Mindent fölül hallad Vitéz bátorsága.

Atyai julsának ez leg-igazbb része,

Hazájának Kintse, 's Nevének fő dífze.

Nézd tsak az Ifjúnak Nemes indulatját,

Laurus nyerésére törő akaratját.

Nem vala szüksége olly kemény életre,

Agyú ropogásra, 's ezer veszélyekre.

Tudományok házáat békelességben járta,

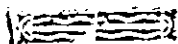
Pennáját forgatván nagy asztalát várta.

A' mi több ideje vala tárfaságban,

Tölté ártatlanúl Uri mulattságban.

Teljes életében ő nem szükölkedett,

Sem-

Semmi-némű bajjal soha nem küzködött.
 Ez nem tetszet neki — Karddal álmodozott,
 Vitézeknek társa lenni kívánczolt.
 A' véle született *Laurus* kívánsága,
 Hazájához való Nemes buzgósága.
 Erős' életének első zsengejében
 Hellyhez tette őtet *Bellona* keblében.
 Ifjencem! nagy szivét vezesd szerentsére,
 Lehessen Hazánknak nagy ditsőségére.
 Tartsd meg örömére Nagyságos Atyának.
 Edesded magzatját szerelmes Annyának.
 Ti életet szabó irgalmatlan Párkák,
 Vérünknek ontóji Ti kegyetlen Agák, Cluj
 Tőle mind agártól nyúlak ljedjetek,
 'S Kardjától viadal' mezein düljetek.
 — Ugy lelsz — van reménység; mert Magyar Nem-
 zetség,
 Az ő szive tsupán egy okos merészség.
 Az a' buzgó vére, melly őtet le-vitte,
 A' *Márs* Taborának hív tagjává tette,
 Az téz neki *laurust* érdemes fejére.
 Fent tartván a' Nevét jövőndő időre.
 Vajha! ha meg-lajha Magyarok vólnának,
 Példájára lenni Nagyok akarnának.

Ezen Verseknék Szerzője T. T. *Tsergits Simon*.
 Ur a' Pos. Sem. 4 eszt, Nevendék Pap.